

(Kort bemærkning).

Jens Løgstrup Madsen (V):

Jeg vil gerne over for fru Vibeke Peschardt nærmere underbygge min påstand ved at henvise til »Trafik- og Miljøplan for København«, som er udgivet af Overborgmesterens Afdeling, fra september 1997, og jeg citerer fra side 10:

»Biltrafikkens udvikling i København adskiller sig væsentligt fra udviklingen i det øvrige Danmark. Det samlede biltrafkniveau i byens gader er i dag lidt mindre end for 25 år siden, mens biltrafikken i Danmark som helhed er steget med ca. 80 pct. Der er således ikke i København tale om øgede gener fra biltrafikken i form af flere støjramte boliger eller mere luftforurening, men opmærksomheden omkring biltrafikens miljøgener er øget gennem perioden.«

Det er jo lige præcis den situation, som der trækkes frem her fra Overborgmesterens Afdeling. Det vil selvfølgelig så sige, at trafikken på hovedvejene i byen er steget, men på alle de mindre veje er der sket et meget, meget større fald. Konklusionen er altså, at biltrafikken som helhed i vores hovedstad, København, er faldet.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Så er det hr. Arne Melchior i ordførrækken.

Arne Melchior (CD):

CD kan ikke støtte nogen af de to forslag, vi behandler under dette punkt på dagsordenen. Jeg kan bakke helt op om ministerens besvarelse, ligesom jeg er enig med både hr. Løgstrup Madsen og hr. Kaj Ikast i de bemærkninger, de har fremsat, ikke mindst med hensyn til det skattemæssige aspekt, som hr. Løgstrup Madsen gjorde meget ud af, og også selve det principielle syn på road pricing ligner meget det, som jeg på CD's vegne ved forskellige debatter om disse ting har været inde på, så det kan jeg bakke stærkt op om.

Det er helt oplagt, at begge forslagene er åbenlyst bilfjendske. Godt nok står der i SF's forslag, at det ikke er muligt helt at fjerne biltrafikken fra byerne – man merkt die Absicht und wird verstimmt – og det er da meget realistisk at sige, at det nok ikke helt vil lykkes, men kunne man halvere den, var det jo meget godt.

Nu er der jo det med biltrafikkens udvikling, at man ikke kan fremskrive en eventuel stigning visse steder eller i visse dele af en by fremover efter den erfaring, man en gang har indhøstet. Der er trods alt en overgrænse. Jeg ved

godt, at en del danskere i dag benytter deres biler 33 pct. mere, end de gjorde f.eks. i et tidligere årti.

Men da er det netop, jeg hævder, at der kommer der en limit, fordi der er sikkert grænser for enhver for, hvor mange timer af døgnet man vil opholde sig i sin bil. Der skal jo indimellem være på arbejde, og hvis man ikke er chauffør, så hører det altså ikke til ens arbejde at køre. Der skal spises, der skal soves og mange andre gode ting, som jeg ikke skal nævne her, og det tager faktisk også tid. Og derfor kan man ikke sige, at fordi noget er steget en vis procent i de sidste 5 eller 10 år, så vil den stigning nok fortsætte, for det er simpelt hen ulandsiggørligt.

Jeg ser også på road pricing, som hr. Løgstrup Madsen gav udtryk for det. Det er en mulighed. Selv fru Peschardt erkendte, at det er en fjern mulighed. Men det skal vi da følge nøje, og vi skal lære mere om teknikken i det og om de erfaringer, man eventuelt vil indhøste andre steder. Systemet er jo endnu ikke indført noget sted. Det er meget godt at være pioner, men det er nu ikke alle områder, det er lige vigtigt for.

Så må jeg til slut sige til fru Peschardt, at hun i sin korte bemærkning for et øjeblik siden ikke besvarede spørgsmålet om, hvordan hun stiller sig til forslagene, hvordan hun vil stemme til disse forslag. Det kan da være, vi får det at vide ved andenbehandlingen og under udvalgsarbejdet, men jeg konstaterer altså, at indtil videre må ikke mindst ministeren fra fællesregeringen mellem Socialdemokrater og De Radikale, men også vi andre ordførere være i uvidenhed om, hvordan Det Radikale Venstre forholder sig til disse to forslag, når det kommer til trykknapperne.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

To ting til hr. Arne Melchior: For det første sagde hr. Arne Melchior, at biltrafikken ville regulere sig selv på et eller andet tidspunkt. Jeg ved ikke, om hr. Arne Melchior nogen sinde har været i Bangkok, men jeg har været i Bangkok, og jeg havde en forunderlig oplevelse, sidst jeg var der. Da fik vi en oplysning fra ambassadøren om, at i Bangkok var det meget normalt, at når man boede et langt stykke uden for byen, så havde familierne købt et lille rugbrød, og derinde sad de så på bagsmækken og spiste morgenmad og havde familieliv i de to timer, det